

kunde blive taget op i 1912—13 og komme op i Landstinget i god Tid. Allerede inden Julen 1912 blev Lovforslaget sendt op i Landstinget. Men ogsaa der viste der sig at være store Uoverensstemmelser, og Sagen kom ikke til anden Behandling. Den hvilede saa indtil 1917—18. Da kom det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) til mig og spurgte, om jeg vilde være med til at indbringe et privat Lovforslag om en Beskyttelseslov for det unge Tyende uden nogen Lovbestemmelser om det myndige Tyende. Jeg erklærede mig villig dertil. Vi forhandlede saa om Sagen, og det ærede Medlem fra Næstved indbragte sammen med nogle af sine Meningsfæller et saadant Lovforslag, der gik i Udvalg. Det viste sig dér, at der var god Udsigt til, at alle politiske Partier kunde enes om at vedtage en saadan Lov, der ikke tillige omfattede det myndige Tyende. Men saa skete der det, som vi ikke havde ventet, at Ministeren ved Konferencen erklærede, at han ikke kunde modtage Lovforslaget, uden at der skete meget væsentlige Ændringer. Disse Ændringer kunde man dog maaske være kommet til Enighed om, hvad angik det umyndige Tyende, men Ministeren erklærede, at han heller ikke kunde modtage Loven, uden at der kom Bestemmelser med om det myndige Tyende. Og han opfordrede Udvalget til at nøjes med at afgive en Beretning, idet han bebudede, at han i den kommende Samling vilde fremsætte et Lovforslag med den Tendens, som det private Lovforslag havde, og som havde vundet Tilslutning i Udvalget.

Ministeren kom da ogsaa med sit Forslag, og det er det, vi nu behandler her. Som ærede Medlemmer vil have set, omfatter det ikke blot det umyndige Tyende, men ogsaa det myndige. Ifølge hele mit Standpunkt kan jeg ikke indse Nyttens og Nødvendigheden af det sidste, jeg mener endog, det er skadeligt at have en saadan Undtagelseslov for disse Mennesker. Vi har Lærlingeloven til Beskyttelse for de unge i Haandværk og Industri, vi har endvidere Fabrikloven; men de myndige er i øvrigt paa dette Omraade selv Herrer over at træffe Aftaler med deres Mestres om, under hvilke Vilkaar de vil arbejde. Og hvorfor skulde det saa være anderledes ude paa Landet? De forskellige Ordførere har da ogsaa omtalt dette Princip med nogen Varsomhed, og selve Forslaget siger jo ogsaa, at Parterne selv skal træffe Bestemmelse. Men naar det er saadan, at Parterne selv kan bestemme, om de vil ind under Loven eller leve paa private Af-

taler, forstaaer jeg ikke, hvorfor man skal have Loven. Det viser sig, at heller ikke efter de Herrers Mening er dette nødvendigt, siden Parterne kan unddrage sig Lovens Bestemmelse, og i saa Fald bliver det kun Forvirring og intet andet at have saadanne Lovbestemmelser, idet Husbond og Tyende ikke er klare over, hvorvidt de er inde under Loven, eller hvor meget af Loven de er inde under. Jeg mener, at det er rigtigt at vedtage Kapitel 1, der omhandler det unge og umyndige Tyende og dem, der handler paa deres Vegne, thi for deres Vedkommende mener jeg, at en Beskyttelseslov er rigtig og nødvendig. Men vi bør stryge den Del af Forslaget, der omhandler det myndige Tyende, og sige, at det myndige Tyende stiller vi paa samme Fod som alle andre myndige Mennesker af Samfundet. Det er jo ikke saadan, at disse Mennesker derved bliver retsløse; de stilles under ganske samme Vilkaar som en Skrædder, en Skomager, en Murer, en Murerhaandlanger, en Betonarbejder, eller hvem som helst man vil nævne, og det, mener jeg, er det rigtige, baade overfor Husbonden og overfor Tyendet. Hertil kommer, at der ude i Befolkningen har rejst sig en saadan Uvillie mod Tyendeloven, at den aldelés overvejende Del baade af Husbonden og af Tyende beder os om endelig at blive fri for denne Undtagelseslov for det myndige Tyende. Hvorfor i Alverden skal vi da paatvinge dem den og derved give dem en Undtagelsesstilling i Samfundet i Sammenligning med alle andre Mennesker?

Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag Nr. 37, som gaar ud paa at slette Kapitel 2, § 33, saaledes at man nøjes med at vedtage Kapitel 1 som en Beskyttelseslov for det unge Tyende. Saa tror jeg, Loven vil blive god. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de Ændringsforslag, som er stillede til Kapitel 1, idet jeg kan henholde mig til mit Partis Ordførers Udtalelser om de Ændringsforslag, der er stillede af mit Parti.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg skal kun omtale et Par Mindretalsændringsforslag. Det første er Ændringsforslag Nr. 6 til § 7. Det gaar ud paa at forandre denne Paragraf saaledes, at Ordene om, at Husbonden skal føre Tilsyn med, at Spiritus ikke opbevares eller nydes i Medhjælperens Værelse, slettes, og der i Stedet kommer til at staa, at spirituose Drikkevarer ikke maa opbevares eller ny-